

IBSENPRISEN MÅ VIDEREFØRES

UTTALELSE

**Til: Skien kommune
Utvalg for kultur, idrett, friluftsliv og frivillighet**

Dato: 15.09.2021

Vi viser til [sak 54/21 - Endring av Ibsenprisen](#) som skal behandles på møte i utvalg for kultur, idrett, friluftsliv og frivillighet i Skien kommune 17. september. I innstillingen fra kommunedirektøren foreslås en toårig pause fra utdelingen av Ibsenprisen.

Norsk teater- og orkesterforening (NTO) er sterkt kritisk til at Ibsenprisen settes på vent, eller legges ned, og anmoder om at den videreføres.

Ibsenprisen er Norges eneste dramatikerpris, og den har siden 1986 vært viktig for fremveksten av ny dramatikk. Den gir anerkjennelse ikke bare til nominerte og vinnere, men også til hele bransjen. Prisen bærer på en stor verdi for den enkelte dramatiker, for den norske teaterbransjen som helhet og som en synliggjøring av Norges ubestridte posisjon i verdensdramatikken gjennom Ibsen.

Den nasjonale Ibsenprisen gir internasjonal anerkjennelse til norske dramatikere som vinner prisen, samtidig som den skaper økt oppmerksomhet rundt selve kjernen i Ibsens virke; dramatikken. Ved å sette prisen på vent, eller fjerne den, vender man seg vekk fra den verdifulle arven vi forvalter overfor nye dramatiske stemmer i norsk teater. Dramatikken var Ibsens medium for å si noe om sin samtid, og hans stykker har bidratt til teaterfaglig utvikling verden over.

En prisutdeling er langt mer enn den umiddelbare oppmerksomheten som oppstår rundt prismottakerne der og da, selv om også denne er verdifull for å synliggjøre scenekunsten og øke interessen og kunstforståelsen for et bredere publikum.

På samme måte som for kritikken, både innebærer og genererer prisarbeidet faglige diskusjoner og refleksjoner rundt kunstens innhold og kvalitet. Gjennom juryens konsentrerte og spissede arbeid brynes ulike kunst- og kvalitetssyn mot hverandre, viktig fagkompetanse utvikles, og den offentlige samtalen om scenekunsten styrkes.

Ibsenprisen er, slik også Skien kommune selv peker på, høyt ansett og godt forankret i bransjen, side om side med bl.a. Heddaprisen som NTO eier. Vi mener at Ibsens hjemland godt tåler to ulike priser som begge hedrer tekstarbeidet i scenekunsten; den ene, Ibsenprisen, gjennom å hedre originalteksten og dramatikerens, den andre, Heddaprisen, gjennom å anerkjenne det kollektive arbeidet i teatret og løfte frem hele spekteret av ulike kompetanser som spiller inn i den endelige iscenesettelsen av en dramatisk tekst.

I saksfremlegget vises det til endringer i dramatikerens kår bl.a. gjennom flere stipendordninger og oppdragsgivere, sammen med endringer i scenekunsten og dramatikken, som argumenter for å sette prisen på pause.

Dette er lite holdbare argumenter. For det første er ikke Ibsenprisen et kunstnerpolitisk virkemiddel eller en ordning for å sikre dramatikerens økonomiske vilkår. For det andre kan en videreutvikling og vurdering av prisens innretning, i lys av den fortløpende kunstneriske utviklingen, selvsagt gjøres uten at prisen settes på vent.

Etterrettelige og relevante beskrivelser av utviklingen i kunsten, og kompetente vurderinger av prisens innretning, fordrer imidlertid tett dialog med fagmiljøene. Det er derfor underlig og kritikkverdig at verken Teater Ibsen eller juryen er blitt involvert i faglige diskusjoner og vurderinger i forkant av innstillingen.

Vennlig hilsen

Norsk teater- og orkesterforening

Marta Færevaa Hjelle
styreleder

Morten Gjeltén
direktør